

Arrest

nr. 88 108 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. CLAEYS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 februari 2012 het Rijk binnen en diende op 20 februari 2012 een asielaanvraag in. Op 21 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Thettativu (district Batticaloa) en bent u in het bezit van de Srilankaanse nationaliteit. In 2000 sloot uw broer, R., zich onverwachts aan bij het LTTE (Liberation Tigers of Talim Eelam, Tamiltijgers). Sindsdien is elk contact met hem verbroken en is niets geweten over zijn lot of activiteiten voor het LTTE. Van 1999 tot 2007 werkte uzelf voor het LTTE. U bezorgde hen in die periode op geregelde tijdstippen goederen en dit tegen betaling van een commissie. U diende deze te leveren op een vaste locatie in gebied gecontroleerd door het LTTE. In juni 2007 kende u een eerste keer problemen hierdoor met de autoriteiten. U werd toen in uw woning door de politie van Kathankudi opgepakt. U vermoedt dat ze getipt werden over uw inkopen voor het LTTE in Kathankudi. U werd verhoord over uw vermeende smokkelactiviteiten voor het LTTE, waarbij tevens fysiek geweld tegen u werd gebruikt. Uiteindelijk gaf u alles toe, waarna u na 14 dagen werd vrijgelaten. U kreeg wel een meldplicht opgelegd. Gedurende drie maanden gaf u hieraan wekelijks gevolg en meldde u zich bij de politie van Kathankudi. In september 2007 werd deze meldplicht opgeheven. Met de herovering in 2007 van het volledige district Batticaloa door het leger en daarmee verbonden groeperingen, zette u dat jaar uw activiteiten voor het LTTE stop. In mei 2008 kwam het Srilankaanse leger (SLA) naar uw gebied en in die maand werd uw dorp omsingeld door militairen vergezeld van leden van TMVP. Uw identiteitskaart werd afgenomen en u kreeg te horen dat u zich moest melden bij het schoolgebouw. Daar werd u opgepakt, waarna ze u naar het Kurukkalmadamkamp brachten, waar u zwaar werd mishandeld en werd ondervraagd over uw rol en de rol van uw broer in het LTTE. Na twee dagen vastgehouden en mishandeld te zijn, werd u de derde dag van uw detentie voor uw verwondingen overgebracht naar het ziekenhuis van Kalawanchikudi. Daar verbleef u 10 dagen, waarna u werd vrijgelaten. In december 2009 kreeg u in uw woning bezoek van leden van STF (Special Task Force), die u meedeelden dat u zich moest melden bij het STF-kamp in Chettiwallyam Maha Vidyalyam. U begaf zich daarnaartoe en werd toen opnieuw verhoord over uw rol in het LTTE. U gaf andermaal toe in het verleden voor het LTTE goederen gesmokkeld te hebben en ontkende daarbuiten andere activiteiten voor het LTTE gehad te hebben. U werd niet geloofd en werd vervolgens de volgende dag naar de gevangenis van Batticaloa gebracht, waar u vijf maanden verbleef. In mei 2010 werd u uit de gevangenis vrijgelaten. Hierna nam u de beslissing het land te verlaten. Ongeveer één maand voor uw vertrek ontving u nog een anonieme dreigtelefoon, waarbij andermaal naar uw LTTE-activiteiten werd verwezen. Op 17 september 2010 verliet u Sri Lanka en reisde u met het vliegtuig via Moskou naar Turkije. Daar verbleef u tot januari 2011, waarna u vanuit Turkije naar Griekenland ging. U verliet Griekenland pas op 16 februari 2012 en reisde toen via Italië naar België. Op 18 februari 2012 kwam u in België aan en op 20 februari 2012 diende u hier in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw huwelijksakte; de overlijdensakte van uw vader; uw geboorteakte; foto's van uw gezinsleden; brieven van uw echtgenote; een document van de politie d.d. 2 april 2012; uw identiteitskaart en een brief van de Grama Niladhari van Thettativu South, d.d. 28 maart 2012, waarin uw activiteiten in het verleden voor het LTTE en uw problemen hierdoor in Sri Lanka met het SLA en andere gewapende groepen worden uiteengezet.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door ernstige tegenstrijdigheden, tekortkomingen en leemtes die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal én uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Zo maakte u allereerst op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van uw arrestatie in december 2009 en daaropvolgende detentie tot mei 2010 in de gevangenis van Batticaloa, die u wel op de zetel van het Commissariaat-generaal ter sprake bracht (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14). Nochtans werd u op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd of u ooit werd gearresteerd en/of in de gevangenis hebt gezeten. U antwoordde toen op deze vragen dat dit één keer gebeurde in juni 2007 (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). Geconfronteerd hiermee stelde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal deze detentie in de gevangenis van Batticaloa wel degelijk aangehaald te hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 14). Deze uitleg is echter geenszins overtuigend.

De verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde werden immers in het Tamil aan u voorgelezen, waarna u ze voor akkoord heeft ondertekend. Aansluitend hierbij dient tevens te worden vastgelegd dat u er niet in geslaagd bent enig document neer te leggen ter staving van uw detentie van december 2009 tot mei 2010, zoals een krantenartikel, een document van de gevangenis van Batticaloa of een vrijheidsbenemende maatregel (Detention Order). Wat dit laatste betreft is het bovendien opmerkelijk dat u niet duidelijk weet onder welke wet- of regelgeving u werd vastgehouden. U vernoemde in dit verband zowel de Noodwet of 'Emergency Regulations' als de 'Anti-terrorismewet' of de 'Prevention of Terrorism Act' (CGVS, p. 13 en 14). U haalde in dit verband tevens aan dat over uw zaak niet door de media bericht werd, aangezien het hier geen zware feiten of abnormale zaak gaan (CGVS, p. 14). Deze uitleg mist overtuigingskracht, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er een uitgebreide rapportering over dergelijke zaken door de Srilankaanse pers bestaat. Evenmin attesteren overigens neutrale en geloofwaardige organisaties, zoals mensenrechtenorganisaties (oa Human Rights Commission) of het ICRC (het Internationale Comité van het Rode Kruis), een neutrale en onafhankelijke humanitaire instelling die in Sri Lanka ondermeer de situatie van gevangenen in de gevangenissen en andere detentiecentra opvolgt, deze door u aangehaalde feiten. U hebt hen hierover ook nooit ingelicht (CGVS, p. 14).

Daarnaast dient tevens gewezen te worden op andere ernstige tekortkomingen in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij het begin van uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u van mei 2009 tot uw vertrek uit uw dorp op 15 september 2010 wekelijks zich moest melden bij STF (Special Task Force) (CGVS, p. 3). Vervolgens werd tijdens ditzelfde gehoor zeer uitvoerig gepolst naar de opeenvolgende problemen die u kende in Sri Lanka met de autoriteiten en daarmee samenwerkende groepen. U gaf hierbij achtereenvolgens te kennen in juni 2007 door de politie opgepakt en 14 dagen vastgehouden te zijn, na uw vrijlating toen een meldplicht van 3 maanden opgelegd te hebben gekregen, vervolgens in mei 2008 andermaal opgepakt te zijn, ditmaal door het leger en TMVP, toen 2 dagen vastgehouden en ernstig mishandeld te zijn, om tot slot in december 2009 een laatste maal opgepakt te worden, waarna u tot mei 2010 in hechtenis zat in de gevangenis van Batticaloa. Aangezien u op dat ogenblik uw eerder aangehaalde meldplicht bij STF niet meer aankaartte, werd u uitdrukkelijk de vraag gesteld of u buiten deze wekelijkse meldplicht van 3 maanden opgelegd in 2007 ooit nog andere dergelijke problemen met de autoriteiten kende. U antwoordde hierop ontkennend (CGVS, p. 15). Geconfronteerd vervolgens met uw verklaringen hierover eerder afgelegd bij het begin van uw gehoor, ontkende u ooit buiten die drie maanden in 2007 een meldingsplicht opgelegd te hebben gekregen en gaf u aan verkeerd begrepen te zijn bij het begin van het gehoor (CGVS, p. 15). Vervolgens gaf u te kennen dat u van tijd tot tijd door STF werd opgeroepen en ondervraagd, een laatste keer gebeurde dit op 12 september 2010, feiten die u eerder evenmin ter sprake bracht wanneer naar uw problemen - ook met STF - werd gepolst (CGVS, p. 15 en 16).

Voorts slaagde u er ook niet in het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat uw broer sedert 2000 lid zou zijn van het LTTE. Zo vooreerst is het merkwaardig dat u geen enkele informatie kon geven over de activiteiten en de rol van uw broer binnen het LTTE sindsdien en zijn lot na de oorlog. Zo bleek u niet in staat aan te geven wat hem deed besluiten bij het LTTE te gaan, wat zijn Tjigernaam was, waar hij gelegerd was of voor welke afdeling van het LTTE hij actief was (CGVS, p. 6). Gelet op uw eigen beweerde banden met het LTTE en gelet op het feit dat er in de periode 2002-2006 tijdens het staakt-het-vuren tussen de Srilankaanse autoriteiten en het LTTE een periode van betrekkelijke rust en openheid bestond, mag verwacht worden dat u hierover meer informatie kan geven. Vreemd is tevens dat uw broer, die op het ogenblik van zijn toetreding tot het LTTE nog thuis woonde, u noch uw moeder in 2000 over zijn plannen zou ingelicht hebben (CGVS, p. 6). Ook uw nalaten na de oorlog actief op zoek te gaan naar uw broer, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dienaangaande (CGVS, p. 7). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er sinds het einde van de oorlog verschillende manieren zijn om vermiste familieleden te zoeken, zoals navraag bij het Srilankaanse Rode Kruis of het ICRC in Sri Lanka. Verwacht mag worden dat u en uw familie in Sri Lanka al het mogelijke doen om uw broer terug te vinden. U legde tot slot evenmin enig document neer dat het beweerde LTTE-profiel van uw broer kan bevestigen.

Uw verklaringen met betrekking tot uw aanhouding in juni 2007 zijn bovendien ook maar weinig in overeenstemming te brengen met de algemene situatie in 2007 in Sri Lanka zoals blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. U verklaarde in dit verband toen opgepakt te zijn op verdenking van LTTE-activiteiten en na 14 dagen onder voorwaarde van een meldplicht vrijgelaten te zijn nadat u aan de autoriteiten toegegeven had van 1999 tot 2007 op geregelde basis voor het LTTE goederen gesmokkeld te hebben. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie

blijkt evenwel dat vanaf 2006 opnieuw de situatie in Sri Lanka opnieuw escaleerde tot een oorlogssituatie die in de eerste helft van 2007 hoofzakelijk leidde tot zware gevechten in het oosten van het land (districten Batticaloa en Trincomalee), met de herovering door het Srilankaanse leger van het volledige oosten van het land in juli 2007 met de val van Thoppigala. Naast de Prevention of Terrorism Act werden op 6 december 2006 de bestaande Emergency laws, die sinds het begin van het staakt-het-vuren niet langer werden toegepast, opnieuw verstrengd en onmiddellijk van toepassing verklaard. Dit leidde tot de massale arrestatie onder voornoemde regelgeving van personen verdacht van activiteiten en banden met het LTTE. Dat u in deze omstandigheden rond juni-juli 2007 door de Srilankaanse autoriteiten zou zijn vrijgelaten nadat u had toegegeven van 1999 tot 2007 voor het LTTE te hebben gewerkt stemt dan ook tot nadenken. Dat er met rede de nodige vraagtekens hierbij kunnen worden geplaatst, blijkt tevens uit het feit dat aansluitend bij voorgaande u er ook niet in slaagde aan te geven wanneer juist in 2007 u met uw activiteiten voor het LTTE gestopt bent en hierover daarenboven ook nog eens tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u bij uw arrestatie in juni 2007 nog steeds actief was voor het LTTE, waarbij u aangaf later datzelfde jaar wel met deze activiteiten gestopt te zijn (CGVS, p. 9). Wanneer later tijdens ditzelfde gehoor opnieuw gepolst werd naar het tijdstip waarop u met uw LTTE-activiteiten stopte, gaf u aan voor uw arrestatie in juni 2007 hiermee gestopt te zijn (CGVS, p. 15). Gelet op het belang van deze gebeurtenis in uw asielrelaas mag verwacht worden dat u kan aangeven of u voor of na deze arrestatie met uw LTTE-activiteiten stopte.

Er dient volledigheidshalve ook nog te worden opgemerkt dat u van januari 2011 tot 16 februari 2012 of meer dan een jaar in Griekenland verbleef en naliel in deze periode in dit land asiel aan te vragen. Dit kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure - zo ook deze in Griekenland - is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en daarom zijn land te zijn ontvlucht kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn na aankomst in een derde land deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt en een beroep doet op de aldaar bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. De door u aangehaalde vervolgingsfeiten, welke de beweegredenen zijn voor uw huidige asielaanvraag in België, dateren bovendien allemaal van voor uw verblijf in Griekenland. Uw verklaring voor uw nalaten in Griekenland asiel aan te vragen, met name dat u wel geprobeerd had zich hierover in te lichten bij mensen uit uw directe leefomgeving en bij de politie, maar dat u hieruit opmaakte dat u daar geen asiel kon aanvragen, overtuigt niet (CGVS, p. 5).

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er wordt werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) die zich in de vluchtelingenkampen bevonden te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 11.600 personen verdacht van banden met het LTTE die na de oorlog zouden zijn opgesloten in 9 'rehabilitatie'- of detentiecentra (Protective Accommodation and Rehabilitation Centres, PARC), verbleven op 30 september 2011 nog ongeveer 1.000 personen in dergelijke centra. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 5 juli 2010 benadrukt in het licht van de gewijzigde situatie dan ook dat alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden is niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, terwijl dit nog wel het geval was volgens de UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, zoals u in uw geval tracht aan tonen, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht

wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteit, uw huwelijk en gezinssituatie en het overlijden van uw vader staan hier vooreerst niet ter discussie. Wat de rest van de door u neergelegde documenten betreft, met name het door u neergelegde politiedocument, het document van uw Grama Niladhari en de brieven van uw echtgenote, dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten slechts een bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien werden al deze documenten pas opgemaakt na uw asielaanvraag in België en vertonen ze aldus een gesolliciteerd karakter, waardoor ze op zich reeds als weinig bewijs voerend kunnen beschouwd worden. De brieven van uw echtgenote kunnen daarenboven ook maar moeilijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd. De waarde van het door u neergelegde politiedocument wordt tot slot nog verder ondermijnd door het besef dat volgens op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie valse en vervalste juridische documenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het EVRM; van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Als tweede middel roept verzoeker de schending in van artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerdde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat de middelen vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel

48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet), en er in onderhavige procedure geen uitspraak wordt gedaan over een terugleidingsmaatregel. Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Sri Lanka te zijn ontvlucht omdat hij er door de autoriteiten werd geïsoleerd om zijn vroegere activiteiten voor het LTTE, en werd gearresteerd, opgesloten en mishandeld.

3.2. De commissaris-generaal wijst op tal van vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot elementaire gegevens zoals zijn arrestaties, detenties, de omstandigheden waarin hij werd vrijgelaten en de LTTE-activiteiten van zijn broer die de geloofwaardigheid van het asielrelaas onderuithalen.

3.3. Verzoeker argumenteert dat zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort was, waarbij kandidaat-vluchtelingen slechts in zeer algemene termen en bewoordingen kort een uiteenzetting kunnen geven van hun asielrelaas. Verzoeker meent voorts dat hij wel degelijk op duidelijke wijze de rol van zijn broer omschreven heeft. Het feit dat hij geen nadere informatie heeft over het lot van zijn broer is niet zo vreemd en eigen aan een oorlogssituatie. Het is ook normaal dat hij niet in detail de rol en positie van zijn broer in het LTTE kende. Dit doet volgens verzoeker overigens in dit relaas niet ter zake en heeft niets te maken met zijn eigen ingeroepen activiteiten. Tenslotte stelt verzoeker dat hij in juni 2007 na 14 dagen werd vrijgelaten na bekentenissen onder dwang omtrent zijn hulp aan het LTTE met smokkelen van goederen, alsook omwille van de tussenkomst van een invloedrijk persoon uit zijn dorp.

3.3.1. Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Met betrekking tot het verloop van de verhoren op de DVZ en het CGVS dient te worden benadrukt dat verzoeker van bij de beginfase van de procedure werd aangemoedigd om alle nuttige documenten en elementen ter staving van zijn relaas aan te brengen. De Raad ziet dan ook niet in dat verzoeker een detentie van vijf maanden kon vergeten te melden op de DVZ. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat hij zelf op elk ogenblik van de procedure alle belangrijke gegevens schriftelijk kon aanbrengen en hij de vragenlijst zelf naar eigen goeddunken kon invullen doch hierin evenmin gewag maakte van een detentie in 2009-2010, en expliciet stelde dat hij slechts "1x" werd gearresteerd, met name in "06/2007" (zie vragenlijst). Aldus zijn verzoekers verklaringen op dit punt wel degelijk manifest tegenstrijdig en kan verzoeker bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij deze beschouwt als een detail dat hij niet heeft kunnen meegeven op de DVZ.

3.4. Verzoeker beperkt zich tot de loutere bewering dat zijn broer enigszins actief was voor het LTTE, zonder dit behoorlijk toe te lichten noch aannemelijk te maken. Aldus is onaanvaardbaar dat verzoeker die beweert dat zijn broer reeds sinds 2000 actief is voor het LTTE verder geheel onwetend is dienaangaande en zelfs niet weet wat zijn tiggernaam was, wat zijn activisme precies inhield, voor welke afdeling hij actief is (gehoorverslag CGVS, p.6). Dit klemt te meer nu verzoeker zich net als zijn broer jarenlang engageerde voor het LTTE, en aldus bekend en vertrouwd moet zijn met het LTTE. Waar verzoeker meent dat de oorlogssituatie hem verhinderde om over zijn broer te informeren, blijkt echter uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier dat er in Sri Lanka verschillende middelen voorhanden zijn om personen op te sporen. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker niet eens heeft getracht om meer informatie te verkrijgen over zijn broer, niet wanneer verzoeker zich zelf engageerde

voor de LTTE, of wanneer hij omwille van deze activiteiten problemen kreeg met de autoriteiten. Verzoekers verklaringen blijven derhalve loutere vage beweringen.

3.4.1. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaringen voor de overige hiaten en incoherenties in zijn verklaringen en beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen en bevestigen van zijn asielrelaas. Als dusdanig wordt echter geen afbreuk gedaan aan de door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en tegenstrijdigheden die grondslag vinden in het administratief dossier. Waar verzoeker deze tracht te minimaliseren dient te worden vastgesteld dat ze echter betrekking hebben op basale gegevens die de kern raken van het asielrelaas. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de meest fundamentele elementen manifest tekortschieten. Evenmin weerlegt verzoeker de terechte opmerking van de commissaris-generaal dat moeilijk kan worden ingezien dat in 2007 in een periode van totale repressie van het LTTE waarbij de autoriteiten overgingen tot massale arrestaties, verzoeker na een korte arrestatie werd vrijgelaten wanneer hij zijn activiteiten voor het LTTE zou hebben toegegeven. Het asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.

3.5. Verzoeker argumenteert dat zijn moeder speciaal na zijn vlucht de nodige documenten heeft opgevraagd om zijn asielrelaas zoveel mogelijk te documenteren en legt een politiedocument voor betreffende zijn aanhouding ingevolge zijn LTTE-activiteiten in juni 2007. Hij meent dat er zoals in België na detentie, of na het verhoor door politiediensten een attest hiervan opgevraagd kan worden bij de gevangenis, de dienst detentiebeheer, het betreffende politiecommissariaat of het openbaar ministerie. Het feit dat dit nadien wordt opgevraagd doet absoluut geen afbreuk aan de authenticiteit ervan.

3.5.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat neergelegde stukken slechts één element zijn uit de beraadslaging en zij worden gewogen in het geheel van de verklaringen van verzoeker en overige stukken uit het dossier. Documenten dienen te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu gelet op wat voorafgaat geenszins het geval is. Aangezien verzoekers asielrelaas klaarblijkelijk verzonnen is, oordeelt de commissaris-generaal terecht dat het neergelegde "politiedocument" dan ook voorkomt als complaisancestuk, opgemaakt voor onderhavige procedure. Dit geldt tevens voor de neergelegde brieven en het attest van de Grama Niladhari van Thettativu South. Voorts staven de neergelegde identiteitskaart, geboorteakte, huwelijksakte en de overlijdensakte van zijn vader verzoekers identiteit en gezinssituatie. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze elementen echter niet ter discussie staan.

3.6. Verwerende partij ontkent niet dat verzoeker "*bijkomende stukken overmaakte aan het CGVS en dit zowel per fax als per mail*", met name "*een verklaring van een raadsman uit Sri Lanka bevestigend dat verzoeker gearresteerd werd op 9 december 2009 op verdenking van activiteiten voor het LTTE, waarop hij gedetineerd werd*" en "*een "Verklaring van dokter Pierre Paques, geneesheer bij het fedasil centrum te Stoumont, dewelke verzoeker onderzocht en een medisch attest met bijhorend fotomateriaal opmaakte van de verschillende littekens over het hele lichaam van verzoeker"*", maar deze niet besproken werden in de bestreden beslissing, en derhalve niet in aanmerking genomen werden bij de beoordeling van de asielaanvraag.

3.6.1. De Raad meent dat deze stukken hoe dan ook niet van die aard zijn dat zij de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen herstellen. Immers, gelet op de "vertrouwensband" tussen verzoeker en zijn raadsman waar de verwerende partij terecht op wijst heeft de brief van zijn raadsman geen objectief karakter. Met betrekking tot de voorgelegde foto's en het medische attest benadrukt de Raad dat een medisch attest en foto's van littekens geen sluitend bewijs kunnen vormen voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Aldus kunnen voormelde stukken de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet vitiëren.

3.7. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

5. Verzoeker meent enkel in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Het verzoekschrift stelt expliciet "*dat verzoeker niet betwist dat hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4. §2.c)*".

5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.3. De overige aangevoerde middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK